

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 609/2021
6.9.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић-Недић, записничара, у кривичном поступку **против окривљеног АА**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног Законика (КЗ), одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ) и жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, изјављеним проти пресуде Вишег суда у Београду 6 К.бр. 617/18 од 27.04.2021. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду (АЈТ), **дана 06.09.2021. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, и пресуда Вишег суда у Београду 6 К.бр. 617/18 од 27.04.2021. године, **се ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 6 К.бр. 617/18 од 27.04.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, те га је суд применом напред наведене законске одредбе, као и одредби члана 4;42;45;54 и 63 КЗ и члана 424 Законика о кривичном поступку (ЗКП), осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци и истовремено одредио да ће се изречена казна затвора извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, у Улици број, без примене електронског надзора, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег

суда у Београду Кпп бр. 318/18 од 04.09.2018. године, а који му се рачуна од 03.09.2018. године, када је лишен слободe па до 22.11.2018. године, када му је притвор укинут, те је окривљени прописно поучен и упозорен на своја права и обавезе под претњом последица пропуштања. На основу одредбе члана 246а став 3 КЗ у вези члана 87 КЗ, суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимање предмета и то опојне дроге канабис у количини од 193,88 грама, која је одузета по потврди о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд од 03.09. 2018. године, која се има уништити. На основу одредбе члана 264 у вези члана 261 ЗКП, окривљени је обавезан да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да плати трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно посебним решењем, сходно члану 262 ЗКП.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због повреде кривичног закона и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драгомир Мрдаљ, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, укине побијану пресуду и спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи тако што ће окривљеном изрећи блажу санкцију и истог ослободити од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка. У допуну жалбе, бранилац је доставио уверење којим се потврђује да окривљени нема непокретности на своје име.

У одговору на жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду, бранилац окривљеног АА, адвокат Драгомир Мрдаљ је предложио да Апелациони суд у Београду одбије жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, је у поднеску КТЖ бр. 670/21 од 09.07.2021. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду, је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, те је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца АЈТ у Београду, нашао:

-Жалбе су неосноване.

Побијајући првостепену пресуду, из свих законом прописаних разлога, бранилац

окривљеног АА, адвокат Драгомир Мрдаљ, није указао ни на једну конкретну битну повреду одредаба поступка, осим да сматра да је првостепени суд донео неправедну и неосновану пресуду у погледу висине кривичне санкције која је окривљеном изречена.

Овакви жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, оцењени су као неосновани, будући да је изрека побијане пресуде разумљива, садржи све чињенице и околности у погледу инкриминације кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим побијаном пресудом, при чему су радње окривљеног јасно и прецизно описане, у изреци је дат чињенични опис дела са свим елементима дела, а правилно је првостепени суд у образложењу побијане пресуде, о свим одлучним чињеницама, дао довољне и јасне разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, те како по налажењу Апелационог суда у Београду, нема ни других битних повреда одредаба кривичног поступка, прописаних у члану 438 ЗКП, жалба браниоца окривљеног је одбијена као неоснована.

Такође, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се у жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду истиче да је чињенично стање у првостепеној пресуди погрешно утврђено. Ово стога што је по налажењу овог суда, правилно првостепени суд утврдио чињенично стање, из одбране окривљеног АА, исказа сведока СС, СС1 и СС2, из налаза и мишљења као и усмене речи судског вештака др Марије Инес Јовановић, те увидом у писане доказе изведене током поступка и то: потврде о привремено одузетим предметима ПУ за град Београд од 03.09.2018. године, записника о вештачењу НКТЦ од 03.09.2018. године, број 234-19987/18 и др. које доказе је првостепени суд анализирао и ценио како појединачно тако и у међусобној повезаности у склопу одбране окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио одбрану окривљеног, исказе наведених сведока, као и налаз имишљење вештака и писане доказе изведене у доказном поступку.

На основу овако изведених доказа, правилно је првостепени суд на несумњив начин утврдио да је окривљени АА, дана 03.09.2018. године око 00,20 часова, неовлашћено држао укупно 193,88 грама делова биљке канабис, што је утврђено физичко-хемијским вештачењем од стране НКТЦ, у којој је утврђено присуство ТХЦ у проценту већем од 0,3 %, који се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци (Службени Гласник РС бр. 31/18 од 27.04.2018. године) упаковану на начин како је то описано у диспозитиву побијане пресуде, у кеси коју је након наиласка полицијских службеника, трчећи, одбацио од себе, а која дрога је од њега одузета по потврди о привремено одузетим предметима коју је окривљени својеручно потписао, без примедби.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, на основу изведених доказа, те чињеница које су утврђене њиховим извођењем, закључио да окривљени АА, предметну опојну дрогу, у количини од укупно, нето 193,88 грама канабиса, није држао ради даље продаје, већ за сопствену употребу. Наиме, имајући у виду одбрану окривљеног АА, који је током поступка тврдио да је дрогу држао за сопствену употребу, јер је конзумент исте, да је ову дрогу користио око пет година пре спорног догађаја, да је исту користио свакодневно, неки дан по један грам а други дан и до 4 и 5 грама дневно, те да је исту куповао од новца који му је

давао отац и слала мајка из ..., за потребе свакодневног живота, а да је оваква одбрана потврђена налазом и мишљењем судског вештака др Марије Инес Јовановић, која је у усменој речи на главном претресу, потврдила да је окривљени марихуану користио по типу повремене злоупотребе, и да је могуће да је опојну дрогу користио динамиком како је то навео у својој одбрани на главном претресу, али да није зависан од употребе поменуте опојне дроге, уз чињеницу да код окривљеног нису пронађени предмети који би уобичајено, у пракси, несумњиво указивали на намеру продаје опојне дроге, и то: није пронађена вагица, нису пронађене пвц. кесице за паковање, од окривљеног није одузет већи износ новца, такође није познат идентитет ни једног евентуалног купца, предметна дрога није измерена у мање количине, не постоји телефонска комуникација која експлицитно указује да је окривљени нудио или уговарао продају дроге, што све и по оцени овог суда, потврђује одбрану окривљеног да је дрогу држао за сопствену употребу, а имајући у виду начин паковања и количину предметне дроге, по налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, количину од нето 193,88 грама опојне дроге канабис, ценио као малу количину.

С обзиром на наведено, те чињеницу да сходно члану 420 став 2 ЗКП, суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела које је предмет оптужбе, а да је током првостепеног поступка утврђено чињенично стање које је повољније за окривљеног, а односи се на догађај који је предмет оптужнице, правилно је првостепени суд нашао да се у конкретном случају у кривично правним радњама окривљеног АА, стичу сва битна обележја бића кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, те је радње окривљеног за које је утврђено да их је предузео критичном приликом на тај начин правно квалификовао и сагласно томе, крећући се у границама својих законских овлашћења, чињенични опис садржан у диспозитиву оптужног акта уподобио наведеном. При томе, правилно је првостепени суд оценио да количина опојне дроге која је пронађена и одузета од окривљеног, укупне нето масе 193,88 грама опојне дроге канабис, узимајући у обзир његове дневне потребе, интензитет и динамику конзумирања, како је то навео у одбрани, а што је судски вештак Марија Инес Јовановић, потврдила као могуће, представља малу количину, намењену за личну употребу.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, на начин ближе описан у диспозитиву пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио са директним умишљајем, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни и довољни разлози.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду је нашао да је жалба неоснована.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичн санкције коју ће изрећи окривљеном, правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на висину казне, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио његово коректно држање током кривичног поступка, док је од отежавајућих околности ценио околност да је окривљени осуђиван, према

извештају из КЕ, за истоврсно кривично дело, али је имао у виду и ценио да је у питању осуда за кривично дело извршено након кривичног дела за које је оглашен кривим побијаном пресудом, па је имајући у виду степен кривице окривљеног, побуде из којих је дело учињено, јачину угрожавања односно повреде заштићеног добра, као и околности под којим је кривично дело извршено, посматрано кроз количину и врсту опојне дроге коју је окривљени критичном приликом држао, као и личност окривљеног, те га је применом члана 246а став 1 КЗ, те чланова 4;42;45;54 и 63 КЗ и 424 ЗКП, осудио на казну затвора у трајању од 9 (девет) месеци, која казна ће се извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује у Улици ... број, без примене електронског надзора, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, као што је одређено у диспозитиву побијане пресуде.

По оцени Апелационог суда у Београду, изречена казна затвора, у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Имајући у виду да је првостепени суд, свим утврђеним околностима, како олакшавајућим, тако и отежавајућим на страни окривљеног дао адекватан значај, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА, адвоката Драгомира Мрдаља, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да суд није ценио или није ценио у довољној мери све олакшавајуће околности на страни окривљеног, конкретно младост окривљеног, оцењени и одбијени као неосновани. Ово стога, што је првостепени суд, кроз оцену личности окривљеног обухватио и његову старосну доб, у довољној мери а у контексту олакшавјућих околности на страни окривљеног, дајући јој адекватан значај.

Жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се оспорава правилност одлуке о кривичној санкцији, оцењени су као неосновани, имајући у виду како све напред наведене околности које је првостепени суд ценио у смислу члана 54 КЗ, имајући при том у виду и законом прописане казне за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, које околности ни по оцени овог суда не оправдавају изрицање блаже кривичне санкције.

Правилно је првостепени суд, на основу члана 264 у вези члана 261 ЗКП, обавезао окривљеног АА, да на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара, имајући у виду дужину трајања и сложеност кривичног поступка с једне стране као и имовинске прилике окривљеног, који је млад човек, радно способан, неочењен, без деце, дакле нема законску обавезу издржавања трећих лица, с друге стране, те и по оцени овог суда, иако је окривљени без сталног запослења и без непокретне имовине, а о чему је бранилац доставио доказ уз изјављену жалбу, не постоји бојазан да би плаћањем наведеног износа угрозио сопствену егзистенцију, са којих разлога је жалба браниоца окривљеног у овом делу оцењена као неоснована. У односу на трошкове кривичног поступка, првостепени суд је побијаном пресудом обавезао окривљеног на плаћање истих, али ће о висини трошкова кривичног поступка бити одлучено накнадно посебним решењем, против кога ће странке имати могућност изјављивања посебне жалбе, те је у овом делу жалба браниоца изјављена против првостепене пресуде

оцењена и одбијена као неоснована.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић-Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић